

2020
TÉL

KLASSZIKUS
ÉS JAZZ

Lakatos Mónika

„Az oláh cigányok lelke
a hallgatókban van”

nka
Nemzeti Kulturális Alap

ISSN 1416-1109

600 Ft

Nonesuch –
Magneoton

075597921069

Redman – Mehldau – McBride – Blade: RoundAgain

Íme egy valódi all-star formáció: négy egyenrangú hangszeres, akik külön-külön is szédítő karriert építettek fel. Mégis Joshua Redman az „első az egyenlők között”, akinek számos – lemezen is kiadott – projektje között ez az album kiemelkedő állomást jelent. A kvartett már negyedszázada is létezett Redman nevén, és a MoodSwing című remek albummal mutatkozott be. Másfél éves fennállásuk bizonyára azért ért véget, mert mind a négy művész saját utat kívánt járni. Az elmúlt 25 év mindegyikük számára kiemelkedő eredményeket hozott, különféle – részben saját – zenekarokkal, számtalan koncerttel és több tucat lemezzel. Pályájuk sokszor keresztezte egymást: példaként említhetjük a feledhetetlen Redman-Mehldau duókoncertet 2010-ben, a Müpában. Olykor még hárman is játszottak is együtt, de a komplett négyes csak tavaly vonult stúdióba elkészíteni ezt a lemezt.

Negyedszázad elteltével most nem nosztalgiázni jöttek össze, hanem hogy számot adjanak fejlődésükről; megmutassák, hogyan őrizték meg zenei identitásukat és művészi filozófiájukat – mint szóló improvizátorok, komponisták, de akár kísérő zenészek is. Jól fejezi ki igényességüket Redmannek a füzetben olvasható önvallomása:

„Alapvető része egyéniségemnek az az érzés, hogy soha sem vagyok elégedett azzal, amit alkottam.”

Ezúttal nem Redman az egyetlen szerző, mint annak idején a MoodSwingben – bár három szerzeménnyel ő vezet, kettőt Brad Mehldau, egyet-egyed pedig Christian McBride, illetve Brian Blade jegyez. A hihetetlen egymásra figyelés nemcsak játékukat jellemzi, de még a kompozíciók is ennek szellemében születtek, és jól felismerhetően tükrözik szerzőik stílusát. Ezen írás keretei nem teszik lehetővé, hogy elemezzük a négy nagy művész játékát, de lévén közkedvelt, igazán sztárzenészek, olvasóink jól ismerik mindegyikük kiemelkedő technikai tudását és emocionális erőnyeiket. Redman – a nagy tenoros – két számban váltóhangszerén, szopránszaxofonon varázsolja el a hallgatót. Az album nem mutat ugyan forradalmi változásokat, de a legmagasabb szinten képviseli a jazz műfaj értékeit, szépségét, amelyben a kortárs tendenciák a hagyományok tiszteletével párosulnak.

Márton Attila

Karosi Júlia: Without Dimensions

Double Moon – Challenge Records
DMCHR 71378

Karosi Júlia gondolkodó művész, ezért rögtön sejtethetjük, hogy a dimenziók nélkülség nem valamiféle hiány megfogalmazása, hanem a zene megfoghatatlan mivoltára utal. Negyedik albumán (melyet az első háromhoz hasonlóan külföldi kiadó jelentetett meg) egyrészt Bartók-feldolgozások sorakoznak, másrészt saját szerzemények, valamint Kodály két epigrammája egybefűzve. Annak ellenére homógen az anyag, hogy e két zeneszerző-óriás darabjai hallhatók a kortárszenei ihletettséggű Karosi-szerzemények ölelésében. Júli legtöbbször szavak nélkül énekel, teljes mértékben instrumentumként kezeli a hangját. Jelentős vállalkozás a művésznő és társai részéről; komoly felkészülést kívánt a művek elsajátítása, hangszerelése és makulátlan előadása is. Ebben az énekesnő kvartettje, azaz Tóth Áron zongorista, Bögöthy Ádám bőgős és Varga Bendegúz dobos mellett az iránymutató amerikai gitáros, Ben Monder dolgozott, teljesen egyenrangú felekként – ahogy ezt Müpa-beli elő-lemezbemutatójukon is megtapasztalhatta közönségük. Nem kifejezetten szórakoztatásra szánt zene, elmélyült hozzáállást igényel a befogadótól.

Bércesi Barbara

Halper Quintet: Blues from Angelland

szervező kiadás

Jazzmuzsikusaink számára legendás a józsefvárosi Mátyás tér, ahonnan számos nagyszerű előadó pályája indult. Hasonló szerepelt tölt be a blues-szcénában a Hobo, Deák Bill, Póka Egon és mások által „megzenésített” Kőbánya. A sokoldalú gitáros, Halper László kvintettjének lemezén egy újabb jellegzetes pesti színtér, Angyalföld elevenedik meg, ahol gyermekkorát töltötte. Az albumot édesapja emlékének ajánlja, akit a borítón „Angelland guy”-ként említi, de Radics Béla emléke és Tátrai Tibor művészsége előtt is tiszteleg. A kvintettet alkotó két remek fűvós (Kollmann Gábor, Fekete István) és a megbízható, de nem elementáris ritmus-szekció (Kosztzyu Zsolt, Sramkó János) mellett a tizenegy kompozícióban rengeteg sztár hallható, akik utólag játszották fel a saját szólamukat. Köztük van Szakcsi Lakatos Béla, Tony Lakatos, Horváth Kornél, Lattmann Béla, Solti János, valamint a Halperrel hosszabb ideje együttműködő külföldiek: Eddie Gomez, Randy Brecker, Angus „Bangus” Thomas és Ric Toldon. Halper saját szerzeményeit játsszák, de mindvégig markánsan érezhető a nagy példakép, Jimi Hendrix hatása.

Retkes Attila